

เลี้ยงลูกให้ถูกทางในต่างแดน

การเลี้ยงลูกในต่างแดนนั้นเป็นงานที่ไม่ง่ายเลย กว่าเราจะเลี้ยง ให้ความรัก ทะนุทะนอมบ่มสอนให้ลูกโตเป็นเด็กดีที่เพียบพร้อมได้ คุณพ่อคุณแม่มีชีวิตเป็นของตัวเอง ย้ายถิ่นฐานมาอยู่ต่างแดน ผจญความยากลำบากไกลพี่น้องครอบครัว เหนงเดียวดายแต่ก็ต้องต่อสู้เพื่อความอยู่รอดของตนเองและลูกรัก บางครั้งความสัมพันธ์กับคู่สมรสก็ไม่ได้ราบรื่นอย่างที่เคยหวังไว้ เหนงกลัวโดดเดี่ยวไม่มีที่พึ่งพา ความกังวลเรื่องการงานอาชีพและปากท้อง ความเครียดที่สะสม กลัวว่าลูกจะไม่มีความพร้อมนั้น อาจทำให้คุณพ่อคุณแม่ต้องพยายามสู้ทนชีวิตหนักขึ้นไปอีก พยายามปรับตัวเองและปรับการเลี้ยงลูกให้เข้ากับสังคมในต่างแดน เสมือนสุภายิตไทย “เข้าเมืองตาหลิ่วก็หลิ่วตาตาม” เลี้ยงลูกไทย ลูกของเราในเมืองฝรั่งก็ต้องเลี้ยงตามวิธีของฝรั่งลูกจะได้เป็นเหมือนเพื่อนๆฝรั่งเก่งเหมือนเขา นอกจากเปลี่ยนวิธีการเลี้ยงตามแบบเขาแล้ว คุณพ่อคุณแม่บางท่านยังไม่คุยภาษาไทยกับลูกเพราะอาจกลัวว่าลูกจะพูดภาษาต่างชาติไม่ได้ เราทำถูกแล้วหรือ แล้วจะทำอย่างไรดี ก่อนส่งท้ายปีเก่านี้ไปอยากขอฝากเรื่องน่าคิดให้เป็นที่คิดในการเลี้ยงลูกในปีหน้าฟ้าใหม่

เข้าเมืองตาหลิ่ว ก็หลิ่วตาตาม เลี้ยงลูกเราตามฝรั่งถูกแล้วหรือ

การหลิ่วตาตามต้องทำให้ลูกไม่เช่นนั้นตาจะบอดได้ คุณพ่อคุณแม่เองถูกเลี้ยงดูมาแบบไทยๆ ถ้าหากต้องทำใจเปลี่ยนวิธีการเลี้ยงลูกโดยสิ้นเชิงตามพวกฝรั่งคงลำบากใจน่าดู

การเลี้ยงลูกไทยในต่างแดนนั้นควรเป็นแบบผสมผสาน เอาความอ่อนโยน ความรัก และความเมตตาอ่อนหวาน และสัมมาคารวะของไทย มาผสมผสานกับความมีระเบียบวินัยและความเป็นตัวของตัวเองของฝรั่ง ลูกไทยและลูกผสมของเราจะเป็นศูนย์รวมของข้อดีเปรียบของทั้งสองวัฒนธรรม

เลี้ยงลูกแบบผสมผสานนั้นทำอย่างไร

การเลี้ยงลูกแบบผสมผสานนั้นจะเป็นเรื่องที่ละเอียด ไม่สามารถเขียนได้ในฉบับเดียวจบ การเลี้ยงลูกวิธีนี้เริ่มต้นจากการพูดภาษาไทยกับลูก การที่คุณพ่อคุณแม่สื่อสารกับลูกโดยใช้ภาษาแม่ของตนนั้นจะทำให้คุณแม่ได้สื่อความรู้สึกที่แท้จริงของตนให้ลูกอย่างชัดเจน เพิ่มความใกล้ชิดและเป็นสื่อสายใยระหว่างแม่กับลูก การที่แม่บอกรักลูก “ลูกจ๋า แม่รักลูกนะ เจ้าตัวเล็กของแม่” ย่อมให้ความรู้สึกรักที่แน่นแฟ้นและกินใจกว่า “my sweetie baby I love you” หรือ “Mijn schatje, Ik hou van jou” แน่นอน

การพูดภาษาไทยกับลูกนั้นทำให้เพิ่มความสนิท แม่รู้สึกคลายเหงาในแดนไกล มีลูกคู่ใจอยู่คู่ตัวพูดภาษาเดียวกัน คุณแม่สามารถร้องเพลงเด็กๆภาษาไทยให้ลูกฟังได้ อ่านนิทานก่อนนอนได้ ฝึกให้ลูกพูดภาษาไทยได้อย่างถูกต้อง โดยไม่ต้องกังวลและคอยเปิดดิคชันนารีหาคัพท์เลย

คุณแม่สามารถสอนให้ลูกรู้จักขนบธรรมเนียมประเพณีไทยและมารยาทไทยได้ ซึ่งมีคุณแม่ที่น่ารักหลายคนเขียนจดหมายมาถามอยู่เสมอว่าจะทำอย่างไรดีลูกก้าวร้าว ไม่อ่อนโยนเหมือนเด็กไทย ถ้าหากคุณแม่ไม่พูดภาษาไทยกับลูกแล้วแล้วแม่จะอธิบายให้ลูกฟังได้อย่างไรว่าอย่าเล่นหัวผู้ใหญ่นะคะ อย่าเดินข้ามหัว ไม่ตะโกนหรือตะคอกใส่พ่อแม่เป็นต้น ถ้า

คุณแม่จะบอกกล่าวลูกเป็นภาษาต่างชาติแล้ว ก็ยากที่จะให้ลูกยอมรับและเข้าใจได้เพราะว่าฝรั่งเขาไม่มีวัฒนธรรมประเพณีกันอย่างไทยเรา ในเมื่อภาษาไทยคุณแม่เองยังไม่ยอมรับไว้กับลูกแล้ว ประสาอะไรกับวัฒนธรรมและมารยาทไทยที่ลูกจะต้องยอมรับ

คุณแม่รู้สึกภาคภูมิใจที่ได้สอนให้ลูกพูดภาษาไทยได้ เวลาที่ไปเยี่ยมเพื่อนคนไทยอื่นๆก็ภาคภูมิใจว่าลูกรู้จักสัมมาคารวะและพูดไทยได้ ยิ่งเมื่อกลับไปเที่ยวเมืองไทยลูกของเราก็สามารถพูดคุยกับตายายได้ เล่นและสื่อสารกับพี่น้องและญาติที่เมืองไทยได้ นอกจากนั้นคุณแม่ยังรู้สึกภาคภูมิใจในความเป็นคนไทย เกิดที่เมืองไทย อาศัยในต่างแดน เราเป็นชาวเอเชียเหมือนคนอื่นแต่มีจุดเด่นคือเราพูดภาษาไทย ไม่มีลมเอกลักษณ์ไทย ไม่มีสิ่งทีตนเองเคยเป็นและเป็นอยู่ ความรู้สึกที่มีคุณค่าเหล่านี้จะส่งเสริมให้คุณแม่เข้มแข็งและยืนหยัดต่อสู้กับอุปสรรคชีวิตในต่างแดนได้ดี ช่วยลดความโดดเดี่ยวอ้างว้างอีกด้วยเพราะว่ามีลูกเป็นเพื่อนใกล้ชิดตัว

ผลพลอยได้ที่ตามมาลูกของเราจะเป็นเด็กฉลาดกว่าเด็กอื่น และเปิดกว้างในการเรียนรู้วัฒนธรรมและสิ่งรอบตัวอื่นๆได้ง่ายกว่าเด็กที่พูดภาษาเดียว การพูดภาษาแม่และภาษาพ่อได้ทั้งสองภาษานั้นยังเป็นโอกาสการศึกษาและการทำงานให้เด็กในอนาคตอีกด้วย

นอกจากนั้น**การมีขอบเขตและความมีระเบียบวินัย**ในการเลี้ยงลูกเป็นสิ่งสำคัญเช่นกัน ลูกควรมีกิจวัตรประจำวันเป็นเวลาชัดเจน ฝึกให้ลูกมีระเบียบวินัยตั้งแต่ทารก เช่น นอนและกินให้เป็นที่เป็นเวลา เก็บของเล่นทุกครั้ง อ่านหนังสือและแปรงฟันก่อนนอนทุกวัน เป็นต้น เด็กทุกคนทุกวัยต้องการความชัดเจนมีขอบเขตเพื่อความรู้สึกปลอดภัยและความมั่นคงทางจิตใจ นอกจากนั้นการฝึกให้ลูกมีระเบียบวินัยยังช่วยหนุนแรงในการเลี้ยงลูกให้กับคุณแม่อีกด้วยไม่ต้องไล่ตามป้อนข้าว วิ่งไล่จับลูกกันอีกต่อไป

เมื่อคุณแม่ได้ใช้ภาษาไทยสื่อทอดสายใยความรัก และฝึกวินัยให้กับลูกแล้ว ยังคงมีเรื่องพื้นฐานที่สำคัญอีกข้อหนึ่งคือ บางครั้ง**ความเครียด**ในการปรับตัว ความโดดเดี่ยวอ้างว้าง การงาน การเลี้ยงลูกและชีวิตสมรสอาจทำให้คุณแม่ลืมนึกถึงสุขภาพจิตของตนเอง ความเครียดที่สะสมอาจเป็นคลื่นกวนความรักความผูกพันระหว่างแม่กับลูกทำให้แม่มีความอดทนในการเลี้ยงลูกลดลง แม่ไม่รู้จักหรือรู้สึกถึงลูกลดลง แม่มีเวลาให้ลูกน้อยลงและไม่ได้ใส่ใจเท่าที่ควร รวมถึงการลืมที่จะกอดลูก หอมแก้ม และบอกชมเชยว่าเราภาคภูมิใจและรักเขามากก่อนนอนทุกคืน เด็กตั้งแต่แรกเกิดนั้นสามารถรับรู้สภาพจิตของแม่ได้เป็นอย่างดีจากกระแสจิตความผูกพันที่สื่อระหว่างแม่และลูก จากน้ำเสียง สายตาและกิริยา ดังนั้นคุณแม่จะสังเกตเห็นได้ว่าถ้าคุณแม่เครียดมากๆ วันนั้นลูกน้อยก็อาจจะงอแงและเลี้ยงยากเป็นพิเศษ บางครั้งเมื่ออาจเผลออารมณ์ด่าว่าหรือทำโทษลูกได้ เมื่อคุณแม่รู้ตัวว่าเครียดมากและมีปัญหาทางด้านอารมณ์ควรหาที่ปรึกษาปรับทุกข์ นอกจากนั้นแล้วการเล่นกีฬาและการสวดมนต์นั่งสมาธิเป็นการช่วยลดความเครียดในทางสร้างสรรค์ได้อย่างดี

ส่งท้ายปีเก่าสู่ศักราชใหม่ ขอให้คุณแม่มีความเข้มแข็งก้าวไปสู่วันใหม่ที่สดใสกับลูกอย่างมีความสุขนะคะ

สำหรับท่านที่สนใจและต้องการคำปรึกษาเกี่ยวกับการเลี้ยงลูก สุขภาพจิตและครอบครัวสามารถ ติดต่อได้ที่

www.psycholoogpraktijk.nl Drs. กมลลักษณ์ มโนกุลอนันต์-Kooiman (Psycholoog)